

HOREB

Butlletí URC

Fotografia: Catedral de Barcelona

DESTAQUEM

Com convertir-se

[Pàg. 2](#) | Fra Josep Manuel Vallejo

La vida religiosa reafirma el seu compromís amb l'habitatge digne

[Pàg. 4](#) | URC

Vídeo de la Jornada de Formació amb Mons. Francesc Conesa

[Pàg. 52](#) | URC FORMACIÓ

«Quaresma, camí cap a la Pasqua»

Horeb 656

13 de març, 2026

URC

Unió de Religiosos de Catalunya

El caputxí fra Josep Manuel Vallejo encarregat de conduir el recés de Quaresma en línia amb la Unió de Religiosos de Catalunya, presenta un breu resum sobre el tema com preparar-se per viure la Quaresma i celebrar la Pasqua.

COM CONVERTIR-SE

Fra Josep Manuel Vallejo | Caputxí

“Les lectures de la Litúrgia de Quaresma posen l'accent en la Caritat: “... L'únic dejuni que jo aprecio és aquest: comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els vagabunds...” (Is 58, 6-9). I també Mt 25: “Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, a mi m'ho fèieu.” De manera que el dejuni i l'oració són per animar la caritat. I la caritat amb els nostres germans és criteri de discerniment de l'autenticitat de la nostra pregària.

Un altre aspecte important és que la conversió vol dir tornar a fixar la mirada en Jesús, deixar de mirar coses secundàries i *convertere*, orientar la mirada cap a Jesús. I el primer aspecte que veiem en Jesús, en el relat de les temptacions (Mt 4), és que les supera amb la Paraula de Déu, citant el Deuteronomi. És la Sagrada Escriptura la que ens ajuda a superar les proves i a créixer en cristià. De manera que la millor manera de convertir-se és llegir. Llegir coses bones, i no hi ha res millor que els relats de l'Esctura per canviar. Perquè no millorem per imperatiu moral o pel nostre esforç, creixem per enamorament de les actituds plenes de bellesa i de noblesa que ens narra la Bíblia. Paul Ricoeur deia que el nostre canvi es dona en la imaginació, en la fascinació que produeixen en nosaltres relats bells. Per això Jesús explicava paràboles i el noranta per cent dels relats bíblics són narracions, perquè ficant-nos dins amb la imaginació, ens identifiquem amb els personatges i quedem fascinats pels seus gestos i actituds nobles. Qui no queda meravellat per la noblesa de Rut o per la pregària de la reina Ester: “Ajudeu-

me que estic sola i no tinc qui m'ajudi". O pel dolor de David davant la mort del seu fill que el traïa: "Fill meu Absalom, fill meu Absalom"; o per l'abraçada boja d'amor del pare del fill pròdig; o per la mirada de Jesús a la dona adúltera; o pel diàleg de Jesús amb Pere, que l'havia traït: "Pere, m'estimes?"

Els propòsits que fem a la Quaresma, normalment no els complim. La millor manera de créixer en cristià és llegir amb bona actitud la Sagrada Escriptura i deixar-se fascinar. Bona Quaresma!

LA VIDA RELIGIOSA DE CATALUNYA REAFIRMA EL SEU COMPROMÍS AMB UN HABITATGE DIGNE

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA | 3 de març, 2026

La Unió de Religiosos de Catalunya (URC) reafirma el seu compromís amb el treball per l'habitatge digne, una tasca que les congregacions i ordes religiosos desenvolupen des dels seus orígens com a part essencial de la seva missió. En aquesta línia, l'editorial del darrer butlletí de l'URC dona suport a l'acord signat entre l'Església i el Govern de la Generalitat de Catalunya per facilitar la cessió de propietats eclesials destinades a habitatge social.

Són moltes les congregacions i instituts de vida religiosa que treballen des dels seus orígens per garantir una llar digna a persones en situació de vulnerabilitat. Aquest carisma es concreta en projectes d'acollida, pisos socials, comunitats d'hospitalitat i altres recursos residencials. Entre aquestes iniciatives destaca la Fundació Mambré, impulsada per l'Orde Hospitalària de Sant Joan de Déu i la Companyia de les Filles de la Caritat, que gestiona més de 400 recursos residencials per a persones en situació d'exclusió social, entre moltes altres experiències arreu del territori.

L'acord entre l'Església i el Govern de la Generalitat per facilitar la cessió d'immobles destinats a habitatge social no substitueix la missió pròpia de les

congregacions, sinó que permet mobilitzar béns que actualment no tenen ús, ampliant així la seva contribució a garantir un habitatge digne. Es tracta d'una col·laboració amb l'administració pública que s'haurà de concretar cas a cas i que permetrà ampliar el servei que ja realitza l'Església.

Atenció integral davant una injustícia estructural

Les diverses iniciatives socials i fundacions que promouen les congregacions religioses o instituts de vida consagrada presents a Catalunya no es limiten a oferir solucions habitacionals. La tasca que es realitza combina l'ajut per obtenir accés a un habitatge amb l'acompanyament integral i l'atenció a les necessitats personals i espirituals.

Per això, des de la Junta de l'URC es reafirma que treballar per garantir el dret a un habitatge digne és una expressió de la seva missió i servei com a vida religiosa. Alhora, es denuncia la injustícia estructural que dificulta l'accés a un habitatge i les conseqüències que això comporta. Aquest compromís inclou no només l'oferta d'un sostre, sinó també un acompanyament humà, personal, quotidià i espiritual, que atén totes les dimensions de la persona, com ara el suport a la recerca laboral, la integració comunitària i l'ampliació de la xarxa relacional.

Finalment, l'entitat fa una crida a la col·laboració institucional i social per afrontar la crisi de l'habitatge, reafirmant el seu compromís amb la justícia i el bé comú, amb la voluntat de contribuir, des de l'Evangeli, a la construcció d'una Catalunya més justa i fraterna.

Podeu llegir l'editorial [aquí](#).

Fotografia: [Fundació Mambré](#)

SÍNODE: TERCER INFORME FINAL SOBRE LES DONES A LA VIDA I EL GOVERN DE L'ESGLÉSIA

VIDA NUEVA | 10 de març, 2026

La Secretaria General del Sínode va publicar aquest 10 de març el tercer Informe Final dels Grups d'Estudi creats pel Papa Francesc després de la Primera Sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes: el del Grup d'Estudi n. 5 sobre “La participació de les dones a la vida i el govern de l'Església”.

La setmana passada, l'Oficina del Sínode va publicar els Informes Finals del Grup d'Estudi núm. 3 sobre «La Missió en l'Entorn Digital» i del Grup d'Estudi núm. 4 sobre «La Revisió de la Ràtio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis en una perspectiva sinodal missionera».

L'Informe

L'Informe Final del Grup d'Estudi n. 5 sobre “La participació de les dones a la vida i el govern de l'Església” consta de tres parts. La primera ofereix una breu reconstrucció de la història del Grup d'Estudi núm. 5 i el seu mètode de treball.

La segona part presenta una síntesi raonada dels temes sorgits durant l'estudi sinodal. Aquesta part és fruit de l'escolta de les Consultores del Dicasteri, del treball realitzat pels seus diversos òrgans (Oficina Doctrinal, Congrés, Fira IV), de la lectura de les contribucions rebudes i dels nombrosos testimoniatges sol·licitats pel propi Dicasteri.

Aquesta part presenta una reflexió que parteix «des de baix», escoltant l'experiència i les contribucions de les dones que exerceixen funcions de responsabilitat a l'Església, per a destriar el que l'Esperit Sant està obrant i inspirant.

Entre els temes clau es troben: el reconeixement que la «qüestió femenina» constitueix un autèntic signe dels temps, a través del qual és el mateix Esperit Sant qui interpel·la a l'Església; una atenció pròpia de la sinodalitat a les Esglésies locals, amb les seves cultures i els seus contextos concrets i diversificats; un enfocament relacional que valora la dimensió carismàtica de la presència de les dones a la vida eclesial; una anàlisi de les decisions concretes preses pels Papes Francesc i Lleó XIV, la decisió dels quals de confiar a les dones càrrecs de govern a la Cúria Romana representa un model sobre el qual tota l'Església està cridada a reflexionar.

Finalment, la tercera part consisteix en un ampli apèndix de catalogació de l'ingent material que el Dicasteri ha rebut i recopilat, organitzat en sis parts: 1) Figures femenines en l'Antic i Nou Testament; 2) Figures femenines rellevants en la història de l'Església; 3) Testimoniatsges actuals de dones que participen en el govern de l'Església; 4) El Principi Marià i el Principi Petri. Una mirada crítica; 5) La potestat eclesiàstica; 6) La contribució del papa Francesc i del papa Lleó XIV sobre el paper de les dones a la vida i la direcció de l'Església.

Naturalesa i publicació dels Informes Finals

Juntament amb l'Informe Final del Grup d'Estudi núm. 3 la setmana passada, la Secretaria General també va publicar una Nota que descriu l'origen i el mandat de les Comissió d'Estudi, la naturalesa dels Informes i el seguiment operatiu previst.

La Nota afirma que els Informes Finals són fruit d'un procés estructurat que va implicar l'escolta de diverses competències i experiències professionals, l'anàlisi de nombroses contribucions, la recerca acadèmica, el diàleg amb diverses entitats eclesials, des de Conferències Episcopals fins a universitats catòliques, i, sobretot, el discerniment i l'oració.

Han de entendre's com a documents de treball

El Papa Lleó XIV va ordenar la publicació d'aquests Informes Finals per a compartir amb tot el poble de Déu els fruits de la reflexió i el discerniment realitzats durant el Sínode, amb un esperit de transparència i rendició de comptes. Els Informes Finals es publiquen en anglès i italià, amb indicació de l'idioma original i la traducció de treball.

Perquè el contingut resultant es tradueixi en orientacions, decisions i processos concrets, el Sant Pare ha sol·licitat als Dicasteris competents i a la Secretaria General del Sínode que, basant-se en els Informes Finals, elaborin propostes operatives, donant compte també de les decisions preses i de qualsevol element no rebut.

13 de març, 2026	HOREB 656	
------------------	---------------------	---

Aquest esforç conjunt, continua la nota de la Secretaria General, garanteix la coherència amb el dinamisme sinodal i l'arrelament en la perspectiva missionera de l'Església.

Les propostes operatives així formulades es presentaran al Sant Pare, qui les avaluarà i podrà aprovar-les.

Amb el lliurament de l'Informe Final a la Secretaria General del Sínode, els Grups d'Estudi que l'han elaborat conclouen el mandat que els va ser encomanat i, per tant, es consideren dissolts.

EL P. BERNAT JULIOL ÉS NOMENAT SUPERIOR DE SANT MIQUEL DE CUIXÀ, MONESTIR DEPENDENT DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

ABADIA DE MONTSERRAT | 10 de març, 2026

L'abat de Montserrat, el P. Manel Gasch i Hurios, ha nomenat el P. Bernat Juliol i Galí, nou Superior de l'Abadia de Sant Miquel de Cuixà, monestir benedictí dependent de l'abadia montserratina i que està situat al municipi de Codalet (Conflent, França), a la Catalunya Nord.

El P. Bernat Juliol i Galí va néixer a la ciutat de Girona el 31 d'octubre de 1978. És llicenciat en Dret per la Universitat de Girona i llicenciat en Teologia Dogmàtica per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma, ha realitzat el Programa d'Alta Direcció d'Empreses (PADE) a l'IESE Business School de la Universitat de Navarra i actualment està fent el doctorat en Dret Administratiu a la Universitat Autònoma de Barcelona.

S'inicià en el noviciat a Montserrat el dia 11 de juliol del 2005, va fer la professió solemne el 12 de juny del 2011 i va rebre l'ordenació sacerdotal el 4 de novembre del 2017. Ara, amb aquest nou nomenament, assumirà les funcions d'administrador d'aquest monestir de la Catalunya Nord, unes responsabilitats que s'afegeixen a les que té actualment a l'Abadia de Montserrat, on continuarà residint de manera habitual, com a majordom-administrador i sotsprior des d'octubre del 2024.

ALCEM LA VEU REIVINDICA MÉS PRESÈNCIA DE LES DONES EN CÀRRECS DE RESPONSABILITAT DE L'ESGLÉSIA AMB MOTIU DEL 8M

CATALUNYA CRISTIANA | 8 de març, 2026

Amb motiu del 8M, el Dia Internacional de les Dones, la **Coordinadora catalana de dones creients i feministes Alcem la Veu** fa públiques les seves reivindicacions per una major igualtat i corresponsabilitat dins de l'Església catòlica.

[Continua llegint aquí](#)

MANUEL NIN: DIÀLEG ENTRE LES ESGLÉSIES CRISTIANES

ARQUEBISBAT BARCELONA | 7 de març, 2026

El propassat 31 de gener, el papa Lleó XIV va nomenar bisbe exarca apostòlic i abat ordinari del Monestir de Grottaferrata (Itàlia) el P. Manuel Nin, monjo de Montserrat. Aquesta abadia extraterritorial que forma part de la ciutat metropolitana de Roma compta amb una comunitat de monjos basilians, de ritu bizantí —grecs de ritu oriental.

Quina vol el Papa que sigui la seva aportació en aquest monestir?

El papa Lleó vol que, d'alguna manera, Grottaferrata torni a ser un lloc de vida monàstica florent, un lloc de diàleg cultural, de diàleg també entre les esglésies cristianes. Grottaferrata va ser fundat l'any 1004; per tant, 50 anys abans del 1054, quan es va produir el cisma d'Orient entre Constantinoble i Roma. És un lloc també significatiu per a un possible i desitjable diàleg entre les Esglésies orientals ortodoxes i l'Església catòlica.

Per què les esglésies cristianes d'Orient i d'Occident han de continuar vivint i respirant amb dos pulmons, com deia sant Joan Pau II?

Perquè s'enriqueixen l'una a l'altra. La imatge que va utilitzar sant Joan Pau II és molt forta en tant que les esglésies cristianes tenen tot un patrimoni teològic, eclesiològic, lingüístic, cultural... molt ric, i cal que tots aquests patrimonis no es fonguin, perquè cadascun té la seva identitat. Per tant, la imatge dels dos pulmons és una imatge molt encertada i molt forta, en aquest sentit.

Per què és millor no unificar la celebració de la Pasqua de les dues Esglésies?

Idealment seria quelcom desitjable. Els calendaris d'Orient i Occident són una mica diferents. L'Orient continua calculant la Pasqua amb el calendari Julià, més antic; i l'Occident ho fa amb el ca-

lendarí Gregorià, del segle XVI. Ara bé, si arribar a un acord ha de portar tensions entre les mateixes Esglésies orientals, perquè potser no totes acceptarien una decisió unànime, aleshores jo diria que continuem com fins ara.

JOSEP-VICENT NÁCHER: “SI LA SAGRADA FAMÍLIA SE SOSTÉ SOBRE ARBRES DE PEDRA, EUROPA S’EDIFICA SOBRE ARRELS DE FE”

TRIBUNA JOAN CARRERA | 4 de març, 2026

L'arquebisbe de Tegucigalpa, el paül **Josep-Vicent Nácher** (València, 1964) ha protagonitzat aquest dimecres 4 de març la dotzena edició de la Tribuna Joan Carrera, on ha reflexionat sobre la **realitat cristiana d'Europa vista des d'Hondures a partir de la Sagrada Família** i de l'espiritualitat d'Antoni Gaudí, una ponència plena de referències constants al bisbe Joan Carrera.

La ponència “La Sagrada Família, inspiració i futur. Europa i el cristianisme, vistos per un bisbe d'Hondures” ha reunit **més d'un centenar d'assistents**, que ha suposat completar l'aforament màxim previst del restaurant Pomarada de Barcelona. L'arquebisbe Nácher ha estat presentat pel Cardenal **Joan Josep Omella**, justament, el cardenal arquebisbe de Barcelona va fer la primera presentació en iniciar-se la Tribuna l'any 2022, quan es va convidar el cardenal arquebisbe de Rabat, el salesià **Cristòbal López**.

El cardenal de Barcelona ha explicat que amb el Cardenal Nácher es van conèixer a Roma, al Sínode de la Sinodalitat, i que el seu predecessor, el cardenal Madariaga

li va comentar: ‘todo lo que puedo decir de él es bueno’. ‘Fa olor d’ovella’, ha afegit Omella.

L’acte ha estat introduït per **Mn. Cinto Busquet**, president de la Fundació Veu, que juntament amb l’Institut Mounier és una de les darreres institucions que s’han sumat a la Tribuna Joan Carrera. Un projecte que va sumant adhesions a mesura que celebra edicions.

Entre els assistents, s’hi comptava **Livio Cesar Ramírez**, cònsul d’Hondures a Barcelona, **Mn. Josep Maria Turull**, rector de la basílica de la Sagrada Família i el Director general d’afers religiosos de la Generalitat, **Ramon Bassas**. Hi ha assistit també **Glòria Plana Planas**, cosina germana del bisbe Joan Carrera i Planas.

El prelat ha iniciat la seva intervenció amb paraules d’agraïment ‘és tot un honor ser aquí avui’ i també de record cap al bisbe Carrera, de qui ha destacat **“el seu amor a l’Església, a la seva terra, i a les persones”**. I ha plantejat des del principi el nucli de la seva proposta: **“El que jo proposo és que deixem que la Sagrada Família ens parli a nosaltres, als europeus, als centreamericans i al món sencer”**.

En referència al temple barceloní, ha subratllat el seu valor catequètic: **“La Torre de Jesucrist és una catequesi de 172,5 metres d’alçada. Els cristians no ens fonamentem només en l’esperança humana, sinó en la de Crist”**. I ha confessat amb emoció: **“Sincerament, quan era estudiant, mai vaig pensar que jo arribaria a veure-la construïda”**.

Des de la distància centreamericana, el bisbe ha ofert també una **reflexió crítica sobre la realitat europea**, tot advertint que **“a Europa no es considera la fertilitat com una benedicció sinó una decisió autònoma de cadascú”** i que existeix **“l’ocultació palesa de la fe en l’àmbit públic”**.

Tanmateix, ha expressat una **“admiració creixent” pels valors europeus**, com la integració de les persones amb capacitats diferenciades, el respecte als drets humans, la sensibilitat envers les minories, la cura del medi ambient i la centralitat de la democràcia. **“Són signes i exemples admirables per a tota la humanitat”**, ha afirmat.

Donant dades comparatives sobre Catalunya i Hondures, ha reflexionat remarcant que **‘les diferències exigeixen respostes diferents’**, ja que Hondures té un context de pobresa, violència interna, població jove i falta d’oportunitats. Conseqüentment, **‘seria un error que en llocs tan diferents l’església prenguéss la mateixa forma’**. Per això, ha volgut definir l’església **‘no només com a mare i mestra, sinó també com a filla i alumna’**, ja que tota església local pot aprendre de les altres alhora que l’església ha rebut, com una filla, el do de la fe.

Una crida final a viure sense por

Nácher ha descrit la Sagrada Família com una metàfora d'Europa: **“Si la Sagrada Família se sosté sobre columnes que són arbres de pedra, Europa s'edifica sobre arrels de fe”**, tot afegint que “Europa està cridada a ser una gran Sagrada Família”.

Abans del torn de paraules, Nácher ha insistit que **“Europa necessita elevar la seva mirada i buscar Déu. No tenir por de la bellesa que transcendeix la raó”**. I ha tancat amb una exhortació ben clara: **“Que Europa no temí aixecar la mirada i es deixi inspirar per la santedat i la bellesa de la Sagrada Família.”**

Finalment, el prelat, nascut a València, format a Barcelona com a paül i ara, bisbe a Hondures, ha acabat fent una invitació a redescobrir la basílica barcelonina no només com un monument universal, sinó com **un signe viu capaç d'inspirar el futur espiritual i social d'Europa i del món**. ‘Esperem que molt aviat Antoni Gaudí sigui reconegut Beat’, ha afegit.

El prelat ha respost múltiples preguntes dels assistents sobre diferents temes socials i religiosos, tant d'Hondures com d'Europa.

La propera Tribuna serà el dimecres 3 de juny a càrrec de la **teòloga i laica feminista Cristina Inogés**, participant en els darrers sínodes.

Sobre Josep-Vicent Nácher

Religiós de la Congregació de la Missió (Missioners Paüls), és arquebisbe de Tegucigalpa i president de la Conferència Episcopal d'Hondures. Va estudiar Sociologia a Alacant i Teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya. L'any 2000 va ser destinat com a missioner a Hondures, on ha estat gestor de projectes d'evangelització, formació i educació. Va ser vicari episcopal de la Mosquitia, allà va impulsar la ràdio parroquial, 'Kupia Kumi' i la creació de dos projectes educatius que atenen 1.100 infants i joves. També ha estat superior regional a Hondures dels paüls.

FORMACIÓ EN PASTORAL DE LA SALUT A SANT PERE DE RIBES

RELIGIOSOS CAMILS | 4 de març, 2026

El passat 2 de març, les Unitats Pastorals de l'Arxiprestat de Garraf, acompanyades pels sacerdots de la zona, van celebrar una xerrada formativa sobre **Pastoral de la Salut** a la capella de l'**Hospital de la comunitat de Sant Pere de Ribes**.

La trobada es va plantejar com un espai d'intercanvi de coneixements i experiències per a enfortir la cura als malalts a les parròquies i als hospitals, amb especial atenció a les persones en situació de cures pal·liatives. La iniciativa va comptar amb la participació activa dels religiosos de la comunitat, que van afavorir i van acompanyar aquest moment de reflexió compartida.

La jornada va posar en relleu la importància de la formació específica en Pastoral de la Salut com a expressió concreta del compromís eclesial. Cuidar no és només assistir; implica saber escoltar, acompanyar processos de sofriment, sostenir l'esperança i respectar la dignitat de cada persona en la seva fragilitat.

En aquest sentit, la trobada va subratllar que l'Església està cridada no sols a estar present al costat del malalt, sinó també a preparar agents pastorals capaços d'oferir una relació d'ajuda qualificada, especialment en contextos de vulnerabilitat avançada com les cures pal·liatives.

13 de març, 2026	HOREB 656	
------------------	---------------------	---

Des de la inspiració de **Sant Camil de Lellis**, la cura del malalt s'entén com un acte profundament evangèlic: servir amb competència, tendresa i humanitat. El carisma camilià no es limita a l'atenció directa, sinó que inclou també la tasca de formar i sensibilitzar a les comunitats perquè aprenguin a cuidar millor.

Aquest tipus d'iniciatives enforteixen la consciència que la Pastoral de la Salut és una dimensió essencial de la missió de l'Església. Ensenyar a cuidar, acompanyar amb qualitat humana i espiritual i sostenir als qui travessen la malaltia greu són expressions concretes d'una Església samaritana, pròxima i compromesa.

La trobada a Sant Pere de Ribes es converteix així en un signe de comunió pastoral i de renovació del compromís amb els malalts, especialment els més fràgils, reafirmant que cuidar i ensenyar a cuidar és part essencial de la nostra identitat eclesial i carismàtica.

RECÉS DE QUARESMA PER A LA DELEGACIÓ DE VIDA CONSAGRADA DEL BISBAT DE SANT FELIU

BISBAT SANT FELIU | 2 de març, 2026

La Casa de l'Església va acollir aquest dissabte una trobada – recés de Quaresma organitzat per la Delegació de Vida Consagrada. L'Eucaristia va estar presidida pel P. Josep Maria Henríquez, Delegat de la Vida Consagrada del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Pau Valls, monjo benedictí del Monestir de Montserrat, ha animat el recés de la Delegació per a la Vida Consagrada, on ha compartit les iniciatives que coordina des de fa anys: Es tracta de propostes anuals que conviden persones no creients —principalment agnòstics, però també ateu o persones allunyades de Déu, encara que obertes als valors humans— a viure un cap de setmana al monestir. Durant l'estada, els participants coneixen de primera mà la vida monàstica i comparteixen espais de diàleg i reflexió. Pau Valls va subratllar que l'objectiu no és convèncer ningú de creure, sinó dialogar, escoltar i oferir una perspectiva sobre els valors de la vida monàstica i humana. La proposta cerca estendre ponts entre creients i no creients mitjançant l'escolta mútua i l'intercanvi sincer. Els temes que s'hi aborden solen girar al voltant de grans preguntes existencials i valors universals. En tot moment es posa l'accent a no imposar la fe ni forçar

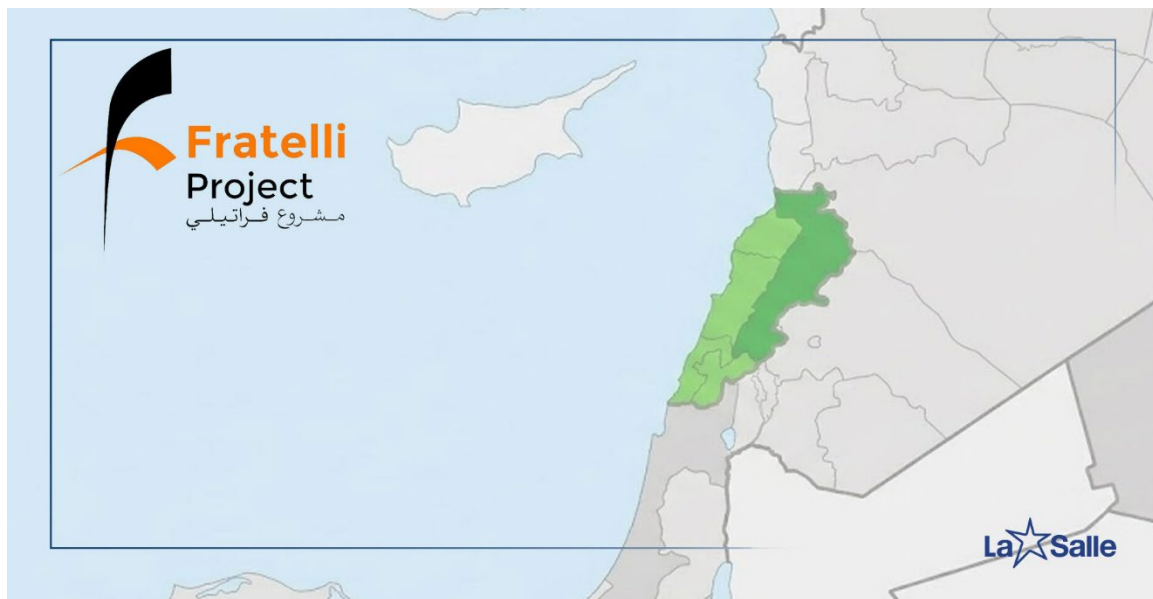

processos, sinó crear un clima de respecte on cada persona pugui expressar lliurement la seva visió.

Davant la pregunta de com acostar-se a agnòstics o persones allunyades de l'Església, va destacar diverses actituds fonamentals: fidelitat abans que èxit: Déu no demana resultats pastorals visibles, sinó fidelitat. Encara que no sempre es vegin conversions, sí que s'acompanyen processos i sanacions interiors. En definitiva, va recordar que només Déu fa créixer la fe; nosaltres estem cridats a acompanyar. No ens correspon fer créixer la llavor, sinó tenir cura de no aixafar-la. Per meditar va llançar als assistents la següent pregunta: La meua vida permet que els altres intueixin la presència de Déu encara que no sàpiguem que existeix?

Escolta profunda: escoltar de debò perquè l'altre se senti acollit i respectat, i pugui descobrir allò que Déu ja està suscitant al seu interior; Respecte radical a la llibertat: la fe no creix sota pressió; no s'imposa sinó que respecta els ritmes personals i per últim, testimoni silenciós: la coherència de vida i les actituds parlen més que qualsevol discurs.

DES DEL PROJECTE FRATELLI, LASAL·LISTES I MARISTES FAN UNA CRIDA “PERQUÈ CESSIN LES HOSTILITATS I ES RESTABLEIXI LA PAU AL LÍBAN”

LA SALLE | 2 de març, 2026

Davant la dramàtica escalada de la guerra a Orient Mitjà, la comunitat del [Projecte Fratelli Líban](#) liderat pels Germans de les Escoles Cristianes i els Germans Maristes de Champagnat, comparteix una **declaració urgent sobre la situació al Líban**.

Els recents atacs israelians en el sud del país i en el sud de Beirut, la capital, “van causar una xifra inicial de 31 morts i 149 ferits”. En conseqüència, “**moltes persones estan fugint del sud del Líban cap al nord, mentre que els cels estan plens de drons**”, comenten els membres de la comunitat Fratelli, situada als afores de Beirut i Saida, on es promou la inclusió a través de programes socioeducatius, i es “uneixen esforços per a defensar els drets dels nens en situació de vulnerabilitat”, sent un dels projectes emblemàtics que expressen la sinergia entre totes dues Congregacions religioses de Germans i entre [La Salle Foundation](#) i la [Fundació Marista per a la Solidaritat Internacional \(FMSI\)](#).

Escoles tancades

D'altra banda, encara que les obres educatives dels Lasal·listes i dels Maristes no s'han vist afectades pels bombardejos del passat cap de setmana, romanen tancades igual que el Projecte Fratelli. Així mateix, **la comunitat Fratelli Líban "es troba actualment fora de perill i roman alerta per a respondre a les necessitats que puguin sorgir"**.

Enfront de la situació, "com a Germans Maristes i Germans de La Salle ens unim en oració per tots els afectats per aquesta violència" i "**fem una crida perquè cessin immediatament les hostilitats, es faci justícia i es restableixi una pau duradora al Líban**", conclou la declaració conjunta.

Fan part de la comunitat Fratelli Líban els Germans Maristes Jean Aimé Randrianasolo, FMS (Madagascar) i Jude Mary, FMS (Nigèria), i els Germans Lasal·listes Guillermo Moreno, FSC (Espanya) i Carlos Pérez, FSC (Mèxic), així com el laic Ricardo el Verger, voluntari lasal·lista de Colòmbia.

Com a Família Lasal·lista ens unim en oració pel cessament de la guerra a Orient Mitjà i, de manera especial, pels Lasal·listes del Districte Orient Pròxim.

TROBADA DEL GRUP CAPVESPRE DE LES DOMINIQUE DE L'ANUNCIATA

DOMINIQUE DE L'ANUNCIATA | 2 de març, 2026

En iniciar la Quaresma, hem viscut una nova trobada del Grup Capvespre a la casa del Pare Coll, a Gombren, com un espai de silenci, pregària, reflexió i fraternitat per renovar l'esperança en camí cap a la Pasqua.

Amb el lema **“Sembradores d'esperança”**, hem aprofundit en la virtut teològica de l'esperança. La Montse Sánchez ens ha guiat en un recorregut bíblic pels Salms 25, 62 i 71, així com per textos del Nou Testament (Hebreus 10, Fets dels Apòstols, Romans 15 i 1 Corintis 13), mostrant-nos l'esperança com a do de Déu, fonamentada en la Resurrecció i actitud pròpia del cristià.

La reflexió compartida ens ha ajudat a preguntar-nos com vivim l'esperança, si neix del fons del cor i com la transmetem. També hem recorregut les etapes de la nostra vida contemplant l'esperança sembrada, viscuda i confiada. Les aportacions de germanes i laïques han estat una gran riquesa.

La litúrgia i l'Eucaristia, molt ben preparades, han culminat amb el gest de plantar bulbs de flors al voltant de l'olivera, signe de perseverança: “Allò que s'ha sembrat amb pau, Déu ho fa créixer amb esperança”.

Agraïm a l'Equip facilitador de Capvespre i a la comunitat que ens ha acollit amb tanta estima.

GEMMA MORATÓ: “LA VISITA DEL PAPA A CATALUNYA POT SER UNA EXPERIÈNCIA ECLESIAL PROFUNDA”

AGÈNCIA FLAMA | 2 de març, 2026

Davant d'un Papa poc conegut mediàticament, però amb una trajectòria rica i coherent, apareix la **necessitat d'anar més enllà dels titulars i d'entrar en el seu pensament real**, en els seus gestos i en el fil espiritual que sosté el pontificat. Aquest convenciment ha portat la dominica de la Presentació [Gemma Morató](#) a escriure [El Papa frontissa. Lleó XIV](#) (Claret, 2026), que surt a la llum aquest dimarts 3 de febrer.

[Continua llegint aquí](#)

CELEBRACIÓ D'OBERTURA DEL BICENTENARI VEDRUNA A VIC

VEDRUNA | 30 de febrer, 2026

L'esperat **26 de febrer de 2026, data exacta del 200è aniversari** de la nostra Congregació Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna, va arribar per fi. Després d'incomptables preparatius, al llarg de molts mesos i des de les diferents parts del món on hi ha presència de la Família Vedruna, una representació es va congregar presencialment a Vic per celebrar aquesta data tan especial, donant gràcies per aquests 200 anys d'història nascuts de la trobada de Santa Joaquina amb el Bon Jesús, font primera del nostre carisma.

Al voltant de **300 persones ens vam reunir a Vic**, representant la Família Vedruna a Missió: una presència internacional, intergeneracional, intercultural, acompanyada per persones i institucions convidades per a l'ocasió.

Celebrem juntes al llarg de tota la jornada, començant amb una **Eucaristia solemne a l'Església de la Casa Mare**, en què es van sumar més de **350 persones de manera en línia**, fent-nos sentir el seu suport, afecte i pregària. Després de l'Eucaristia, al saló d'actes del Col·legi Vedruna Escorial, assistim a la **presentació del Projecte Casa Manso**, on els diferents equips que van participar van presentar la seva feina i van compartir el seu sentir. A continuació, ens desplaçem al poliesportiu del mateix col·legi, on gaudim d'un dinar festiu, servit pels joves de la Formació Professional de Vedruna Gràcia, Barcelona. Després de compartir no només el menjar, sinó també nombroses salutacions i felicitacions, ens desplaçem a la **Casa Manso per a la seva inauguració oficial**.

Al llarg de tot el dia, durant tots els moments viscuts, i allà on es mirés, hi havia somriures carregats d'alegria i emoció. L'ambient compartit entre germanes, laiques i laics, amics i convidats era d' **entusiasme i connexió** ; arreu es veien abraçades, converses animades, mirades enceses. La presència del Bon Jesús es va sentir entre totes nosaltres, en aquesta fraternitat senzilla i alegre que tant desitjava Joaquina per a les seves filles i fills. Va ser una jornada de celebració fonda, carregada de significat i consciència, i va ser un regal per a tots els assistents poder-ne formar part.

Eucaristia Solemne, Església de Casa Mare

L'Església de la Casa Mare va obrir les portes a les deu del matí per deixar entrar els gairebé **300 convidats a l'Eucaristia** . Entre salutacions i abraçades, es van anar instal·lant als bancs davant de l'altar. A les 10:30 es va iniciar la transmissió en directe, gràcies a la qual **al voltant de 400 persones** es van connectar de manera en línia des de tots els racons del món, fent present així a la Família Vedruna en missió. Al xat de la retransmissió, ens van fer arribar els seus missatges de felicitació, afecte i moltes oracions.

La cerimònia va començar amb la monició d'entrada, presentada per **Maria Irizar** , consellera de l'Equip General. Darrere d'ella, **cinc germanes de l'Índia** es van dirigir a l'altar amb una dansa dedicada a l'ocasió, seguides per la **Hna. General, Maria Teresa Cuervo**, portant un quadre de Santa Joaquina que va presidir la cerimònia, recordant-nos la seva mirada sempre posada al Bon Jesús, a qui va cridar amb tendresa i confiança al llarg de tota la seva vida.

Tot seguit, la processó d'entrada va recórrer el passadís cap a l'altar: **Maria Gràcia Gil**, Germana Provincial d'Europa, portant la Bíblia; i les germanes **Dolors García, Stella Maris Mansilla, Maggie D'Costa i Nuria Juvanteny**, portant pancartes amb els continents on hi ha presència Vedruna i les dates d'arribada a cadascú. Seguidament, els vuit sacerdots amics de la família que van concelebrar, juntament amb **Mons. Bisbe de Vic, Romà Casanova, i SER Cardenal Seán O'Malley**.

A la litúrgia es van fer presents quatre de les llengües parlades a la Família: el català, l'espanyol, l'anglès i el francès. Les lectures van ser compartides per les germanes **Rita Aragón, Marguerite Mbima, Puy Araujo i Dolly Michael**. Escoltem les peticions de la veu de la germana Mª Dolors Bosch, i de Gonzalo Embid.

La cerimònia va ser senzilla, alhora que solemne i sentida. Tots els cants i el salm van ser interpretats per **Ain Karem** , que va omplir l'església amb la seva bellesa. Els convidats van escoltar cada paraula compartida amb atenció i emoció.

Un dels moments destacats va ser la presentació de les ofrenes, que van incloure els plànols del projecte Casa Manso i una miniatura de l'edifici, entre altres símbols

per representar les germanes, la casa comuna i els tres esperits del carisma (educar, guarir i alliberar). Van ser portades per les germanes **Adoración Pujadas, Lucy Mathara, Carmen Carrandi i Carme Molist, María Inés García i Sisita Fiol**, juntament amb **Mamen Barrena, Minerva Peña, David Frutos i Josep Closa**. Un altre moment a ressaltar va ser l'adoració de les germanes de l'Índia durant l'amén després de la doxologia.

Per la seva banda, el **Cardenal Séan O'Malley** ens va regalar una preciosa homília, en què va recordar els inicis de Joaquina apropant-se a caputxins i Sant Francesc d'Assís, va parlar del seu vincle amb la nostra família en nombrosos espais de missió que el van fer conèixer i admirar el carisma Vedruna; i va celebrar els 200 anys de la nostra Família amb la profunda estima d'una amistat de dècades.

El fermall final va ser la interpretació de l' **himne del Bicentenari de la Fundació Vedruna Educación**, cantat per alumnes del **Col·legi La nostra Senyora del Carmen, de Toledo**. Tots els convidats s'hi van unir amb el cor i els palmells que no van deixar de batre al so de la guitarra: va ser la manera perfecta de tancar la celebració Eucarística.

Presentació del Projecte Casa Manso

Al saló d'actes del Col·legi Vedruna Escorial, al costat de l'església de la Casa Mare, **Maria José Meira**, consellera de l'Equip General, va guiar la presentació dels diversos equips que han participat en el procés de rehabilitació de la Casa Manso.

La primera intervenció va ser de la germana **Mabel Burgell**, gran coneixedora de la història de la Congregació, la vida de Joaquina, i el Manso Escorial. Amb l'eloqüència i profunditat que la caracteritzen, va compartir els orígens del projecte de rehabilitació: tot va néixer amb la inquietud de les germanes de la comunitat que vivia al Manso Escorial per preservar la casa. La seva proposta va ser presentada a l'anterior Equip General, a qui Mabel va agrair per acollir-la i donar-li impuls, el relleu del qual va prendre l'actual Equip General, fins a materialitzar-lo en el projecte que veiem avui. Mabel va fer esment en la seva intervenció a la germana **Imma Bonada**, recentment morta, que va formar part d'aquesta iniciativa des de l'inici, i ens va convidar a tenir-la present.

Tot seguit, María José va convidar la **Comissió d'Espai Manso** a compartir la seva experiència al llarg del procés, i va reprendre el record d'Imma Bonada convidant-hi a un minut de silenci. Després, **Alicia Avis, Virginia Félix, Mamen Barrena i Ramón Rial** van seure, per compartir a través d'un diàleg el camí viscut per la comissió. Virginia va parlar des d'un enfocament carismàtic, destacant el fil que uneix el passat de la casa amb l'actualitat; Ramon va aportar dades sobre el context històric en què va transcórrer la vida de Joaquina i com es reflecteix a la casa; Mamen va ressaltar la presència de Joaquina a tot el projecte.

Darrere seu, la germana **Herminia Álvarez**, administradora i ecònoma general, va introduir l'equip de rehabilitació arquitectònica. **Miguel Ángel Santibáñez**, arquitecte assessor de la Congregació, va dedicar als seus companys ia les germanes paraules de gratitud; **Santi Casas**, a la direcció facultativa juntament amb **Toni Casas**, va explicar com van treballar per fer una intervenció integral a la casa, jardí i instal·lacions, que respongués als dos usos de l'edifici: com a museu per mostrar el llegat de Joaquina de Vedruna, però també com a casa on continuarà vivint una comunitat de germanes. Finalment, **Nuria Matencio** va compartir algunes de les dificultats que es van trobar pel camí: com a arquitecta tècnica, va ser l'encarregada d'enfrontar totes les sorpreses i els imprevistos de l'obra, però en les seves paraules hi havia alegria per haver-les superat.

Per acabar, **Raimon Casals i Marc Saborit** van compartir des de l'enfocament del disseny del projecte museogràfic. Van destacar la relació fàcil, franca, directa i oberta amb la Congregació i la Comissió, assenyalant que el bon resultat és fruit d'aquest treball harmoniós. Assenyalaren com fou un desafiament i alhora una gran possibilitat la tasca d'explicar la vida d'algú del segle XIX al segle XXI, i com aquest diàleg en el temps és una part central del recorregut per la Casa Manso. També van anomenar alguns dels eixos transversals de la proposta: la participació, l'espai viu, les cartes de Joaquina o el mobiliari.

La presentació va ser amenitzada al principi i al final amb l'actuació musical dels **alumnes de 6a de primària del Col·legi Vedruna Escorial**. A l'inici de l'acte, van interpretar “**Canço a la Santa Mare**”, un cant escrit per Mabel Burgell fa més de cinc dècades; i van acabar amb el cant esperançador titulat “**Fins Ará**”.

Menjar

Després de tantes emocions i informació, ens dirigim al poliesportiu del col·legi, on ens esperava **el dinar festiu**. Vam gaudir de compartir en família al voltant de la taula: les converses a tots els racons eren animades i alegres.

El servei va ser realitzat pels joves de la **Formació Professional de Gràcia**, a Barcelona: va ser una alegria comptar amb la seva atenció cuidada i atenta.

Inauguració Casa Manso

Després del dinar, ens dirigim des de la Casa Mare a la Casa Manso. En arribar, **la germana general Maria Teresa Cuervo va compartir unes paraules per inaugurar oficialment la Casa Manso**: s'hi notava l'emoció per aquest esdeveniment històric, pel significat profund d'aquest lloc per a la nostra família, i per la il·lusió de veure'l transformat després d'un llarg procés.

A continuació, **Raimon Casals va explicar el sentit del pal** que es troba a l'entrada: una novetat a l'espai, d'imponent altura dividida en tres fragments, compta amb una

gran “J” a dalt. Al seu cim hi ha una llum que, en encendre’s, apunta a la que era l’habitació de matrimoni de Joaquina, i simbolitza el carisma Vedruna al món, sent Vic un far de referència per a tota la nostra Família.

A la nova entrada de Casa Manso, que es fa per una porta que s’ha recuperat en aquesta rehabilitació després d’estar tapiada, hi ha **una nova placa amb un relleu de Joaquina**. És una **obra de Teresa Guerrero i Javier Martínez**, que han preparat especialment per a aquesta inauguració. La imatge mostra una Joaquina jove i els tres esperits, educar, curar i alliberar, al seu voltant. A les mans porta una flama encesa, que simbolitza el carisma que segueix viu avui, dos-cents anys després. En estar realitzada en bronze, a mesura que els visitants passin i toquin la flama, es mantindrà brillant com el foc viu que representa.

Després de les diferents presentacions, **els convidats van anar entrant per grups a fer el recorregut per la Casa com ho faran en el futur els visitants**, passant per la cuina, l’habitació de Joaquina, la seva cel·la, les golfes... però també la capella, un nou espai on hi ha l’urna amb les restes de Joaquina, i on estan ubicats els vitralls que abans lluïen les finestres. En sortir, moltes persones es mostraven commogudes per la visita, i parlaven de l’ambient de recolliment i emoció que es respira a tots els espais.

“Casa Manso. Joaquina de Vedruna”, després d’aquesta inauguració oficial aquest dia assenyalat, continuarà en obres, rebent els últims tocs finals, de cara a la seva propera obertura al públic.

LES RELIGIOSES ANGÈLIQUES IMPULSEN LA TRANSFORMACIÓ DIGITAL EN LES SEVES RESIDÈNCIES

RELIGIOSES ANGÈLIQUES | 27 de febrer, 2026

El passat 26 de febrer de 2026 es va posar en marxa un nou Curs d'Expert en Transformació Digital, dirigit a directius, gerents i administradors de les residències gestionades per les Religioses Angèliques a Espanya. Aquesta iniciativa, organitzada per Grup Sant Valero, té un caràcter intensiu i consta de 150 hores de formació distribuïdes en 11 mòduls centrats en competències digitals.

El principal objectiu del programa és promoure un model de treball coordinat i sostenible en els centres, recolzat en la digitalització de processos, l'estandardització operativa i la col·laboració entre departaments. Entre les seves metes es troben la reducció de la càrrega administrativa, l'optimització de l'ús del programari assistencial ResiPlus, la introducció d'eines col·laboratives i l'aplicació de solucions d'intel·ligència artificial per a millorar la qualitat del servei i la gestió, així com facilitar la presa de decisions.

13 de març, 2026	HOREB 656	
------------------	---------------------	---

La formació es desenvolupa íntegrament a l'entorn de Microsoft 365, integrant eines clau segons les àrees del programa. Per a la gestió de dades i processos s'empren aplicacions com SharePoint, Teams i Lists, juntament amb ResiPlus per a la gestió assistencial. La coordinació d'equips es treballa a través de Teams i Planner, mentre que l'automatització de tasques utilitza To Do, Power Automate i normes específiques en Teams.

A més, el curs contempla l'ús d'eines col·laboratives com Loop i Whiteboard per a assegurar la continuïtat operativa, i en la part d'intel·ligència artificial s'inclou Copilot, aquest encara no disponible, amb plantilles específiques per a la gestió. Per a l'anàlisi de dades i la producció d'informes s'emprarà Power BI, connectat a fonts com Lists i SharePoint.

Aquesta iniciativa formativa s'inscriu en el marc del programa 'Generació digital', liderat per la Secretaria d'Estat de Digitalització i Intel·ligència Artificial del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, amb la finalitat d'enfortir les capacitats de gestió digital en diferents sectors i millorar la seva competitivitat.

LA SAGRADA FAMÍLIA SIGNA UNA COL·LABORACIÓ AMB LA FUNDACIÓ OBRA MERCEDÀRIA

BASÍLICA SAGRADA FAMÍLIA | 27 de febrer, 2026

La Fundació Junta Constructora de la Sagrada Família i la Fundació Obra Mercedària han signat un acord de col·laboració per impulsar un projecte artístic participatiu que fomenta la inclusió social, en el marc de la commemoració del centenari de la mort d'Antoni Gaudí i la inauguració de la torre de Jesucrist.

La signatura ha comptat amb la participació del Sr. Esteve Camps Sala, President Delegat de la Fundació Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, i del Fr. José Juan Galve, Provincial de l'Ordre de la Mercè i president de la Fundació.

A l'acte hi han assistit, en representació de la Sagrada Família, el Sr. Xavier Martínez, Director General de la Junta Constructora, i la Sra. Marta Otzet, directora de Cultura i Acció Socioeducativa. Per part d'Obra Mercedària hi ha participat la Sra. Núria Ortín, directora de la Fundació Obra Mercedària.

DE VIC AL MÓN: LA FAMÍLIA VEDRUNA INAUGURA UN NOU ESPAI D'INTERPRETACIÓ A LA CASA MANSO

CATALUNYA CRISTIANA | 26 de febrer, 2026

La Casa Manso de Vic, bressol de la congregació fundada per Joaquina de Vedruna, ha inaugurat aquest dijous 26 de febrer un **nou espai d'interpretació dedicat a la vida i l'obra de la santa, exactament 200 anys després de la fundació de la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna.**

[Continua llegint aquí](#)

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2025-26

FORMACIÓ URC

El Programa de Formació Permanent 2025-2026 de la Unió de Religiosos de Catalunya s'ofereix com una invitació a continuar caminant en fidelitat a la vocació religiosa en un món en constant transformació. Des de l'escolta de l'Esperit i atents als desafiaments actuals, aquest curs proposa espais de reflexió, aprofundiment i intercanvi fraternal que ajudin a renovar el compromís amb l'Evangeli, en comunitat i al servei del poble de Déu. Amb una mirada arrelada en el present i oberta al futur, volem seguir cultivant una formació integral que enforteixi la missió compartida.

TROBA EL FULLETÓ INFORMATIU A LA SECCIÓ DE FORMACIÓ
CONTÍNUA DE LA PÀGINA WEB DE L'URC

JORNADA DE FORMACIÓ AMB FRANCESC CONESA, BISBE DE SOLSONA

FORMACIÓ URC

El dia 14 de febrer, el **bisbe de Solsona Francesc Conesa** va fer una conferència sobre el Sínode als religiosos de l'URC, sobre l'actualitat del Sínode i la seva implementació avui. Va explicar la seva experiència personal com a membre de la XVI Assemblea del Sínode de bisbes en nom de la Conferencia Episcopal Española i finalment ens proposarà actituds per a una espiritualitat sinodal.

Bisbe Francesc Conesa

Després d'exercir com a Vicari General a la diòcesi d'Oriola-Alacant i de rector a la Basílica de Santa Maria d'Elx, va ser nomenat bisbe de Menorca (2016). Ha estat professor de teologia i filosofia al Seminari d'Oriola-Alacant (1992-2016) i a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra (des de 1994). És autor de diversos llibres i articles relacionats de manera especial amb la teologia i la fe (i la increença), la teologia de les religions i la filosofia analítica. Destaquem els seus darrers escrits sobre el Sínode.

[MIRA EL VÍDEO DE LA JORNADA DE FORMACIÓ](#)

RECULL DE PREMSA

El casal manyanet de tremp reivindica els orígens trempolins de l'ideòleg de la sagrada família

AGÈNCIA CATALANA NOTÍCIES | 7 de març, 2026

Coincidint amb la visita del papa **Lleó XIV** a Barcelona, on està prevista la inauguració de la Torre de Jesús de la Sagrada Família el 10 de juny, el grup parroquial Manyanet de Tremp, reivindica els orígens trempolins de l'ideòleg del temple. **Joan Pau II** en una visita al temple de la Sagrada Família de Barcelona l'any 1982 ja va reconèixer que "aquest temple és degut a la inspiració de Josep Manyanet". Ara, el grup parroquial vol anar més enllà i que Lleó XIV reconegui l'ideòleg i el seu origen; fill de Tremp. Al Casal Manyanet de Tremp es mostra la carta que el 1869 va enviar al bisbe Caixal explicant-li la idea d'aixecar un temple a Barcelona i altres objectes que corroboren l'estreta amistat amb l'arquitecte **Gaudí**.

[Continua llegint aquí](#)

Regió7

La religiosa Vedruna centenària Maria Cinta Agustí Paituvi rep l'homenatge de l'Ajuntament de Manresa

REGIÓ 7 | 9 de març, 2026

L'alcalde de Manresa, **Marc Aloy Guàrdia**, i la regidora de Drets Socials i Persones Grans, **Mariona Homs Alsina**, han visitat aquest dilluns al migdia la **centenària Maria Cinta Agustí Paituvi**, religiosa Carmelita de la Caritat-Vedruna, per felicitar-la pel seu centenari. En representació de l'Ajuntament, li han lliurat un ram de flors i un **regal institucional**.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: La regidora Homs i l'alcalde Aloy lliuren l'obsequi i el ram de flors a la centenària / AJM

Regió7

Les monges benedictines que ofereixen retirs a Montserrat

REGIÓ 7 | 5 de març, 2026

“Tots els forasters han de ser acollits com el Crist”. Així ho estableix la Regla de Sant Benet, i així ho posen en pràctica tots els ordes benedictins com el del **monestir de Sant Benet de Montserrat**. El convent s’aixeca en un vessant del massís on habita una comunitat de més de vint monges i en què la natura, la calma i la contemplació s’entrellacen fins a fer-se presència viva. Són aquests els valors que atrauen unes **1.500 persones cada any** per fer-hi estades d’alguns dies, ja sigui a tall de retir, per allunyar-se de la frenesia de la vida moderna o per trobar alguna resposta relacionada amb la fe.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: L’hostatgeria del monestir de Sant Benet de Montserrat, per on passen unes 1.500 persones a l’any / Dani Casas

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat